

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗΣ

Η Εσωτερική Επιστήμη, έως εδώ, αναγνωρίζει τον Νόμο του Κάρμα ως "Νόμο της Ανταπόδοσης". Αντιστοίχως, για πολλούς αιώνες η ανθρώπινη Φιλοσοφία του Δικαίου (συνεπώς και η σκοπιμότητα των ποινών) εννοούσε την Δικαιοσύνη ως τιμωρία του ενόχου για κάποιο σφάλμα, εδώ και τώρα, ενώ η όποια επιβράβευση -μετά θάνατον και υπό προϋποθέσεις^a- ενέπιπτε στην αρμοδιότητα της θρησκείας-θεολογίας.

Εδώ και αρκετές δεκαετίες όμως, η Φιλοσοφία του Δικαίου αναγνωρίζει ως σκοπό της επιβολής ποινής, αφ' ενός την προστασία του κοινωνικού συνόλου από πιθανή επανάληψη της αξιόποινης πράξης, αφ' ετέρου τον σωφρονισμό του δράστη της. Οι φυλακές μετονομάσθηκαν σε "σωφρονιστικά ιδρύματα" και -υποτίθεται ότι⁷ - εξυπηρετούν και την προετοιμασία επανένταξης του "σωφρονισθέντος", στο κοινωνικό σύνολο, ως χρηστού μέλους του.

Παρά ταύτα, εξακολουθούμε να μιλάμε και να διδάσκουμε για τον "Νόμο της Ανταπόδοσης", όπως ερμηνεύθηκε και παραδόθηκε στις μάζες κυρίως από τα διάφορα ιερατεία, μέσα στο μάκρος των αιώνων. Εξακολουθούμε βάσει αυτού να κρίνουμε και να καταλογίζουμε, σ' εαυτούς και αλλήλους, αμαρτίες και σφάλματα, υπό το κράτος αγνοίας, εγωισμού και φόβου. Όσο συνεχίζουμε να λειτουργούμε μ' αυτούς τους τρόπους, επιφανειακώς μόνον προσεγγίζουμε τις έννοιες "Συγχώρηση" και "Αφεση", αγωνιώντας διαρκώς και συνήθως ματαιοπονώντας!

Χρειάστηκαν περίπου δυο χιλιάδες χρόνια για να κατανοήσουμε, οι πολλοί, την σημασία της ρήσης "μη κρίνετε ίνα μη κριθείτε" και ν' αντιληφθούμε ότι δεν πρόκειται περί προειδοποίησης ενέχουσας απειλή αλλά περί διατύπωσης μιάς των συνεπειών του Νόμου του Αιτίου και του Αποτελέσματος. Όμως οι συμβολικές εκφράσεις "ο Χριστός είναι ο Κύριος του Κάρμα" και "ο εντός

^a *Υπό την προϋπόθεση να παραμείνει κάποιος "καλός", μη αμαρτάνοντας έργω, λόγω, διανοία. Ας σημειωθεί και εδώ ότι "αμαρτάνω" σημαίνει "σφάλλω" και, βεβαίως, "το σφάλλειν ανθρώπινον" ενώ η "αμαρτία" αδιακρίτως, με όλη την φόρτιση του φόβου και της αγνοίας, έχει προβιβασθεί σε έγκλημα καθοσιώσεως!*

Χριστός^a παραμένουν ακατανότες και ασύνδετες μεταξύ τους. Καταφεύγουμε πολλές φορές σ' έναν -ελεήμονα- Θεό, για να μας απαλλάξει από τα βάρη μας, ενώ οι ίδιοι κρίνουμε, καταλογίζουμε και τιμωρούμε σκληρά τον ε-αυτό μας, "σ' αυτήν την ζωή και στην άλλη"^b. Καταβάλλουμε, ειλικρινώς^b, προσπάθεια για να συγχωρήσουμε εαυτούς και αλλήλους ενώ παραμένουμε έτοιμοι ξανά να κρίνουμε, να καταλογίζουμε και να τιμωρήσουμε αναλόγως!

Η στάση της μη-κρίσης και οι πράξεις της Συγχώρησης και της Άφεσης μόνον από κοινού μπορούν να λειτουργούν, μέσα στο πλαίσιο μιας σύγχρονης -ευρύτερης- Κατανόησης του Νόμου του Αιτίου και του Αποτελέσματος, εκφραζόμενου ως Νόμου της Εναρμόνισης!

a Αναφορά στον Ανώτερο Εαυτό.

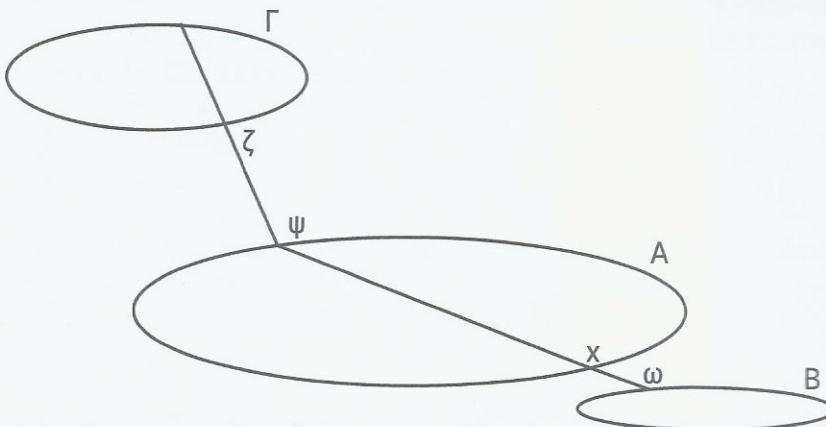
β "Ειλικρινώς" στο πλαίσιο αντίληψής μας. Η επανάληψη του καταλογισμού αναλόγου σφάλματος δείχνει ότι δεν κατανοήσαμε, άρα δεν συγχωρήσαμε, στην πρώτη περίπτωση.

"Ειλικρίνεια" σημαίνει λέω αλήθεια στον εαυτό μου. Ειλικρινής = ο εξετασθείς υπό το φως του πλίου. Εκ του είλη (φως πλίου) + κρίνω.

Μη κρίνετε ίνα μη κριθείτε

1. Έστω ότι κάθε ένας από τους κύκλους του σχήματος αντιπροσωπεύει την ζωή ενός ανθρώπου.

Έστω ότι ο κύκλος Α είναι η δική σου ζωή.

Έστω ότι βρίσκεσαι στο σημείο χ , ταυτίζεις τον \mathbf{B} με τον κύκλο της ζωής του^a, και τον κατακρίνεις για μια πράξη ή κατάστασή του, την ω .

Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, συνδέεσαι με τον \mathbf{B} νοντικά, πιθανότατα και συναισθηματικά, ίσως ακόμη και σε φυσικό επίπεδο, εάν η κατάκριση λάβει και φυσική έκφραση.

Είναι σαν να τραβάς μια ευθεία, οριζόμενη από τα σημεία χ και ω . Η ευθεία αυτή "μουντζουρώνει" τον κύκλο του \mathbf{B} και, προεκτεινόμενη, τέμνει τον δικό σου κύκλο σ' ένα τρίτο σημείο ψ . Η υπό κρίση κατάσταση ω , μεταφέρεται τότε, προβάλλεται ως ανάλογη εμπειρία, στο σημείο ψ , στην δική σου ζωή.

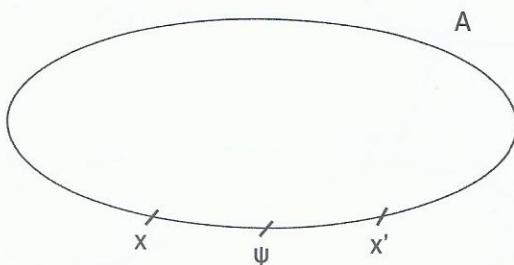
Σκοπός αυτής της μεταφοράς, της προβολής, είναι να κατανοήσεις, βιώνοντας ο ίδιος την εμπειρία και να συγχωρήσεις, ν' απελευθερώσεις, αποκαθιστώντας την αρμονία των κύκλων και σβήνοντας τις μουντζούρες, τις συνδέσεις, που προσβάλλουν και την δική σου και άλλες ατομικότητες.

2. Σκέψου, παράλληλα, ότι υπάρχει ο Γ , που βρίσκεται στο σημείο ζ και κατακρίνει την κατάσταση ψ . Εάν θέλεις τον κύκλο σου ελεύθερο από μουντζούρες, έχεις ν' αντιμετωπίσεις, ν' αναγνωρίσεις, να συγχωρήσεις και την

^a Ενώ θα όφειλες να τον αποταυτίσεις από την πράξη-κατάσταση, αναγνωρίζοντας το Κέντρο του (τον θεϊκό του πυρήνα).

δική του κατάκριση -όπως ακριβώς ο Β στην θέση ω. Εάν, σ' αυτό το σημείο, κατανοείς τον Β και τον Γ και συγ-χωρείς, αυτομάτως απελευθερώνεις^a και τον εαυτό σου από την κατάσταση χ και πιθανόν εν μέρει από την ψ. (Επειδή, για να αλλάξεις την κατάσταση ψ, δεν αρκεί η Κατανόηση αλλά απαιτείται και ορθή δράση).

3. Έστω ότι ο Α είναι ο κύκλος της ζωής μας.

Έστω ότι βρισκόμαστε στο σημείο ψ και κατακρίνουμε τον εαυτό μας για την κατάσταση χ. Εχουμε ταυτισθεί με την εξωτερική μας πραγματικότητα και ασκούμε εξωτερική κριτική. Επιβαρύνουμε τον κύκλο μας, τον μουντζουρώνουμε, χωρίς να επιλύουμε το πρόβλημα που δημιούργησε την κατάσταση χ^b.

Κινούμαστε στην περιφέρεια του κύκλου, όπως ένας σκύλος που κυνηγάει την ουρά του και ανακυκλώνουμε το πρόβλημά μας, μεταθέτοντάς το ολοένα σε επόμενη στιγμή μας, έτσι που το βρίσκουμε διαρκώς μπροστά μας (χ').

Μπορούμε να σταθούμε στον Ελάχιστο - Άπειρο τόπο του Παραπρητή^c μας, επιζητώντας Εποπτεία, Γνώση, Διάκριση, Κατανόηση -να δούμε και να καταλάβουμε- Έλεος -να εξισορροπήσει την Αυστηρότητα της κρίσης μας.

Μπορούμε να ζητήσουμε η Ψυχή ν' αναλάβει^d. Η ίδια η Ψυχή μας θα τραβήξει την ακτίνα του κύκλου να κοντύνει: Θα φωτίσει την δόνηση,

- α Εάν έχει λάβει χώραν και φυσική σύνδεση, πιθανόν ν' απαιτείται επιπλέον η διαδικασία διάλυσης αποτυπώματος.
- β Ακόμη και αν μέσα από κάποιες δράσεις φαίνεται να λύνεται το θέμα μας, η ύπαρξη της κατάκρισης σημαίνει έλλειψη πλήρους κατανόησης, άρα ελλιπή πρόσληψη του μαθήματος που περιέχει η δεδομένη κατάσταση. Επόμενο είναι να ξαναβρεθεί μπροστά μας το ίδιο μάθημα.
- γ Για τον "Παραπρητή" βλ. πίνακα στο Παράρτημα I του παρόντος και «ΑΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑ - ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΑΥΤΟ».
- δ Και αυτό κάνουμε όταν λέμε "Πάτερ ημώνκαι επι της γῆς".

θα εναρμονίσει την ενέργεια, θα την καθαρίσει, θα την απελευθερώσει, θα την μετουσιώσει.

Η Κατανόηση και το Έλεος για tous πάντες και τα πάντα, μέσα από Γνώση και Δικαιοσύνη, είναι ισχυρή ασπίδα για την ακεραιότητά μας και ικανή βοήθεια για τις άλλες υπάρξεις.

'Όσο νιώθουμε ν' απέχουμε απ' αυτές τις Ουσίες, ας προστατευθούμε, προστατεύοντας και tous αδελφούς μας από τις συνέπειες δικών μας πράξεων - εκπορεύσεων, απέχοντας από την επίκριση, αποφεύγοντας και την κριτική. Ο ίδιος ο Θεός δεν μας κρίνει.

4. Ο Θεός είναι Αγάπη.

Η Αγάπη είναι στο Κέντρο.

Το σημείο εμπεριέχει το Άπειρο.

Μνη απομακρύνεσαι απ' την Αγάπη. Τράβηξε την ακτίνα του κύκλου σου να κοντύνει. Όσο πιο κοντά κινείσαι στο Άπειρο Κέντρο σου, όσο πιο κοντά ευρίσκεται η περιφέρειά σου στο Άπειρο Κέντρο σου, τόσο λιγότερες τέμνουσες μπορούν να μουντζουρώσουν την ζωή σου.

Αναλαμβάνουμε συνήθως τον ρόλο του κριτή, ωθούμενοι από ανάγκη να διακρίνουμε το δίκαιο και ν' αποκαταστήσουμε τον "αδικούμενο" είτε άνθρωπος είναι είτε κατάσταση⁹.

Η ίδια η Δικαιοσύνη -όπως την αντιλαμβανόμαστε μέσω των πεποιθήσεών μας- είναι που μας ωθεί στην κρίση και στην επίκριση.

Όμως: για να είμαστε Δίκαιοι κριτές, χρειάζεται να γνωρίζουμε tous Νόμους και την Αλήθεια. Ποιος από μας -ποια προσωπικότητα- μπορεί να ισχυρισθεί ότι γνωρίζει tous Νόμους και την Αλήθεια; Ποιος μπορεί να ισχυρισθεί ότι αντιλαμβάνεται ορθώς την Δικαιοσύνη;

Εκείνος που Γνωρίζει, Διακρίνει και δεν δικάζει: Απελευθερώνει.

"Γνώσεσθε την Αλήθειαν και η Αλήθεια ελευθερώστη μας".